

Pogrzeb dzieci zmarłych przed urodzeniem. ***Instrukcja dla diecezji kaliskiej***

1. Dnia 21 grudnia 2006 roku **Minister Zdrowia wydał nowe rozporządzenie w sprawie postępowania ze zwłokami i szczątkami ludzkimi** (DzU z 2007 r. nr 1, poz. 10 oraz DzU z 2007 r. nr 1, poz. 9). Według tego rozporządzenia rodzice (lub inne osoby uprawnione) dzieci urodzonych martwo albo po poronieniu mają prawo otrzymać akt zgonu i dokonać ich pochówku. Minister Zdrowia określa ciała tak zmarłych dzieci jako „*szczątki ludzkie*”, którym należy się „*ludzki*” pochówek. Rozporządzenie zwraca uwagę, że nie jest istotne, jak długo trwała ciąża. Nowe przepisy obowiązują od 20 stycznia 2007 roku.

2. W związku z powyższym rozporządzeniem proboszczowie parafii winni **na cmentarzach wydzielić odpowiednie kwatery** dla tak zmarłych dzieci. Poza tym **nie** mogą w takich wypadkach **odmawiać urzędzenia pogrzebu**.

3. Ponieważ nie istnieje jeszcze specjalny **obrzęd pogrzebu dzieci urodzonych martwo albo po poronieniu**, należy stosować wybrane obrzędy pogrzebu dziecka nieochrzczonego. Obrzędy pogrzebowe należy rozpocząć od stacji drugiej „*W kościele*” (Obrzędy pogrzebu dostosowane do zwyczajów diecezji polskich, wyd. II uzupełnione, Księgarnia św. Jacka, Katowice 1991, nr 148, s. 143; dalej: OP). Ze zrozumiałych względów opuszcza się stację pierwszą „*W domu zmarłego dziecka*”. Jeśli okoliczności za tym przemawiają, można z racji takiego pogrzebu odprawić Mszę świętą. Stosuje się wtedy formularz „*Msza w czasie pogrzebu dziecka nieochrzczonego*” (Mszał rzymski dla diecezji polskich, s. 241”). Używa się szat liturgicznych koloru białego. Warto tutaj przypomnieć, że modlitwy mszalne obejmują rodziców pograżonych w żałobie, co ma szczególne znaczenie w przypadku śmierci ich dziecka. Teksty i modlitwy ostatniego pożegnania dziecka nieochrzczonego znajdują się w OP nr 251-254, s. 220-221. Po pokropieniu w milczeniu trumny dziecka oraz po modlitwie wynosi się ciało z kościoła. W tym czasie można śpiewać antyfonę „*Niech aniołowie zawiodą cię do raju*”. W czasie procesji na cmentarz można śpiewać Psalm 138, znajdujący się w OP nr 165, s. 152-154. Stacja trzecia „*Przy grobie*” rozpoczyna się od poświęcenia grobu, jeśli istnieje taka konieczność (OP nr 167, s. 154-155). Następnie kapłan wzywa zgromadzonych do cichej modlitwy (OP nr 168, s. 155) oraz odmawia modlitwę powszechną wraz z modlitwą „*Ojczy nasz*” oraz modlitwą końcową (OP nr 172, s. 158-159). Po modlitwie następuje błogosławieństwo, pokropienie wodą święconą trumny dziecka, jeśli jest taki zwyczaj pożegnania przez krewnych zmarłego dziecka, złożenie do grobu i śpiew jednej z podanych antyfon (OP nr 173-177, s. 160-163).

4. Właściwe zrozumienie i wykorzystanie nowego rozporządzenia Ministra Zdrowia pozwala duszpasterzom na **kształtowanie świadomości** wszystkich wiernych, że **są to pogrzeby istot ludzkich**, i że już od poczęcia mamy do czynienia z człowiekiem. Jest to bardzo ważne w kontekście starań o konstytucyjny zapis dotyczący ochrony prawa do życia od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci.

Powyższa instrukcja obowiązuje do czasu wydania stosownego obrzędu przez Konferencję Episkopatu Polski.

(wg http://www.diecezja.kalisz.pl/Akta/2007/2007-04-21-Pogrzeby_dzieci.htm)